

24 Ιουλίου 2023

Γέροντας Αιμιλιανός: Όποιος προσεύχεται απερισπάστως, έχει συνάψει μυστικόν γάμο με τον Θεόν!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Ο μακαριστός Γέροντας Αιμιλιανός, Ηγούμενος Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρα (1934-2019).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Όλα τα περί αγάπης κεφάλαια του αγίου Μαξίμου είναι εμπνευσμένα από την καθημερινή ζωή του ανθρώπου και από τους μυστικούς γάμους του Θεού με την κάθε ψυχή, είναι καθαρώς γαμήλιες εκφράσεις.

Η γνησιότητα της αγάπης προς τον Θεόν έχει σχέση με την εν τω γάμω νομιμότητα, μονιμότητα και πιστότητα.

Ο γνησίως τον Θεόν αγαπών είναι αυτός ο οποίος δεν εισάγει στην ζωή του διάζευξιν με τον Θεόν, δηλαδή δεν εισάγει ένα τρίτο πρόσωπο, ή κάτι άλλο, που παρεμβαίνει και αίρει την πιστότητα της συζυγίας μεταξύ της ψυχής του και του Θεού.

«Ο γνησίως τον Θεόν αγαπών, ούτος και απερισπάστως πάντως προσεύχεται. Και ο απερισπάστως πάντως προσευχόμενος, ούτος και γνησίως τον Θεόν αγαπά. Ουκ εύχεται δε απερισπάστως ο τινί των επιγείων έχων τον νουν προσηλωμένον». [1]

Ο άγιος Μάξιμος, επειδή θεωρεί την αγάπη συνάφεια, ένωση με τον Θεόν, δεν μπορεί να εννοήσει ότι υπάρχει αγάπη σε άνθρωπο ο οποίος δεν προσεύχεται απερισπάστως. Το εντελώς αναγκαίο συστατικό της πνευματικής ζωής είναι το

απερίσπαστο του νου, διότι η ένωση με τον Θεόν γίνεται αρχικώς με τον νου.

Όταν κάποιος λέγη, «έχω λογισμούς στην προσευχή μου, δεν μπορώ να συγκεντρωθώ, ή είμαι ψυχρός, δεν καταλαβαίνω τίποτε», αυτό σημαίνει πως δεν αγαπά τον Θεόν γνησίως και πως ουδέποτε τον αγάπησε.

Πολλές φορές λέμε ότι αγαπάμε τον Θεόν, τραγουδάμε την αγάπη του, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε απερίσπαστο προσευχή. Ψέματα λέμε, δεν τον αγαπάμε, διότι η γνησία αγάπη εις τον Θεόν είναι γενεσιουργό αίτιο της απερίσπαστου προσευχής, και η απερίσπαστος προσευχή της γνήσιας αγάπης εις τον Θεόν.

Θέλεις να χρησιμοποιήσης ένα πρακτικό κριτήριο, για να ιδής αν αγαπάς τον Θεόν; Πρόσεξε εάν προσεύχεσαι απερίσπαστα, εάν δηλαδή ο νους σου, το νοερό, δεν διασπάται, δεν διαξιφίζεται ούτε από επιθυμίες, ούτε από λογισμούς, ούτε από πάθη, ούτε από κάποιο άυλο ξένο στοιχείο που δεν είναι νοερό ή άυλο. Ότι διαξιφίζει και διασπά τον νου, αυτό αποκαλύπτει ότι δεν αγαπάμε τον Θεόν, διότι η αγάπη του Θεού είναι ένα περιτείχισμα το οποίο μας περιβάλλει και δεν μπορεί τίποτε να εισέλθη στον νοερό κόσμο μας.

Έχω ένα πριόνι και έχω και ένα κομμάτι ξύλου· το κόβω από εδώ, το σπάω από εκεί, πετιέται το ένα κομμάτι από εδώ, το άλλο από εκεί. Κάτι τέτοιο παθαίνει και ο νους μας, διαξιφίζεται από λογισμούς, από πάθη, τουτέστιν από κλίσεις της καρδιάς, από επιθυμίες και από ο,τιδήποτε άλλο.

Προσεύχεται ο νους σου απερίσπαστα; Μένει δηλαδή απλήγωτος, ανέγγιχτος από κάθε λογισμό, φαντασία, πάθος, ενέργεια, διάθεσι, σκέψι; Τότε να είσαι βέβαιος ότι αγαπάς τον Θεόν. Η απερίσπαστος προσευχή είναι ένας εύκολος τρόπος, για να διαπίστωσης αν αγαπάς τον Θεόν, και ένα μέσο για να αγαπάς τον Θεόν.

«Ο γνησίως τον Θεόν αγαπών, ούτος και απερισπάστως πάντως προσεύχεται». Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι κοροϊδεύεις τον εαυτό σου, αν νομίζης ότι αγαπάς τον Θεόν, ενώ ο νους σου δεν είναι απερίσπαστος.

Τι σημαίνει ο «γνησίως αγαπών τον Θεόν»; Από ποιο ρήμα παράγεται το επίθετο «γνήσιος»;

Από το ρήμα «γίγνομαι», που σημαίνει γεννώμαι φυσικώς, δηλαδή είμαι κατά φύσιν υιός, εκ πατρός και εκ συζύγου του πατρός μου, δεν είμαι νόθο τέκνο, υιός παλλακίδος. Επομένως, ο «γνησίως τον Θεόν αγαπών» είναι αυτός ο οποίος φυσικώς και αληθώς αγαπά τον Θεόν, και ο,τιδήποτε δημιουργεί, ο,τιδήποτε γεννά, προέρχεται από φυσικό γάμο.

Άρα ο λογισμός, ήτοι κάθε επιθυμία, θέλημα ή ανάμνησις που διαξιφίζει το νοερό, είναι νόθο τέκνο, δεν είναι από τον Θεόν, ούτε από το πνεύμα μου, το οποίο συγγίγνεται, ενούται με τον Πατέρα. Ο περισπασμός του νου είναι μοιχεία. Βάζω, θα λέγαμε, κάποια ξένη γυναίκα μέσα στο πνεύμα μου, και αυτή η γυναίκα καθίσταται αντίζηλος του Θεού, καθίσταται, ας το πω έτσι, ένα είδωλο, τουτέστιν το πρόσωπο με το οποίο εγώ γίνομαι μοιχός.

Γι' αυτό και την ειδωλολατρία ο Θεός και οι προφήτες την απεκάλουν μαγεία. Επίσης, η Αγία Γραφή συνηθίζει να αποκαλή είδωλα τους λογισμούς και τους λόγους, τουτέστιν τις γνώμες μας, τις ιδέες μας, τα ελατήριά μας. Άλλα και όταν βλέπουμε τους Ισραηλίτες να πέφτουν στην ειδωλολατρία, θύματα των λογισμών τους, των συλλογισμών τους, των αιτίων της σκέψεώς τους, η Αγία Γραφή λέγει γι' αυτούς, «εξεπόρνευσαν οι υιοί Ισραήλ».

Ας αναφέρωμε ένα απλό παράδειγμα. Προσεύχομαι και μέσα μου νοιώθω κάποια ροπή, έναν πόθο, για να γίνη κάτι. Αυτό μαρτυρεί μία μοιχεία, η οποία έγινε στα βαθύτατα της υπάρξεώς μου, λόγω κάποιου πάθους του θυμικού μου ή του επιθυμητικού, αναλόγως τι ήταν αυτό που δημιούργησε την ροπή, την επιθυμία.

Ο απερισπάστως προσευχόμενος λοιπόν δεν κάνει νόθους συζεύξεις μέσα του, φυσικώς συγγίγνεται τω Θεώ· ό,τι δημιουργεί, ό,τι γεννά, το γεννά φυσικώς και αληθώς εκ του Θεού. Άρα η φυσική στροφή του νου είναι μόνον η στροφή προς τον Θεόν, διότι αυτή είναι η φυσική ενέργεια και η λειτουργία του νου, το να αναβαίνει προς τον Πατέρα.

Η φράσις, ο γνησίως τον Θεόν αγαπών, έχει σχέσι με το νοερό. Δηλαδή αγαπώ γνησίως τον Θεόν, όταν γνησίως το νοερό μου αναβαίνει προς Αυτόν.

Μόνον ο γνησίως τον Θεόν αγαπών είναι αληθώς συνερχόμενος και συμπεριπατών και συγκοιταζόμενος και συνανιστάμενος με τον Θεόν. Οποιοσδήποτε έχει διάσπασι στην προσευχή του, αυτός ήδη εμοίχευσε εν τη καρδία του· γυναίκα του δε, είναι αυτό που μπήκε μέσα του και απεμάκρυνε τον νου του από τον Θεόν, από το όμοιον του, από το σύζυγόν του.

«Και ο απερισπάστως πάντως προσευχόμενος, ούτος και γνησίως τον Θεόν αγαπά». Όποιος προσεύχεται απερισπάστως, έχει συνάψει μυστικόν γάμο με τον Θεόν, μπορεί να πη το αλληλούια της Αποκαλύψεως, τον γαμήλιο ύμνο προς τον Θεόν, εκείνων οι οποίοι γνησίως τον αγάπησαν και γνησίως έχουν συζευχθή μαζί του.

Συνεχίζεται

Από το βιβλίο του Αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη, «Περί αγάπης, Ερμηνεία στον Άγιο Μάξιμο», των εκδόσεων Ίνδικτος.

PERMANENTLY_REMOVED